

Wijkplatform Overvecht

Inspreekreactie RIB Samen Stad Maken 21 mei 2024

Frisse wind

Allereerst wil ik zeggen dat ik heel blij ben met de nota Geen Utrecht zonder U.

Ik vind het een frisse wind door de participatiegeschiedenis van Utrecht. Een compliment voor Irene Willems, die dit traject trekt.

Ik was ook heel blij met het Rekenkamerrapport “horen, zien en samen door” waar Geen Utrecht zonder U een vervolg op is.

U bent het niet zo van mij gewend dat ik ergens positief over ben. Ik zit al 19 jaar in wijkraad/wijkplatform en heb dus al een hele geschiedenis met participatie en Samen Stad Maken. Ik kan er boeiende verhalen over vertellen, maar daar krijg ik hier de tijd niet voor. Maar de beleidsnota die er nu ligt, belooft veel.

Vertrouwen

Een heel mooi uitgangspunt van de nota dat centraal staat is het woord “Vertrouwen”, zowel het geven van vertrouwen als het ontvangen van vertrouwen.

Met vertrouwen staat of valt volgens mij de hele participatie. En daar is nogal wat te doen.

Ik heb op Utrecht in Cijfers opgezocht wat in 2023 de percentages waren die geen vertrouwen in College, Raad en ambtenaren hadden. Die zijn in Overvecht het hoogst (10% heeft geen vertrouwen in de gemeenteambtenaren, 14% niet in het college en 13% niet in de raad; de percentage in de hele stad liggen wel lager, 7% geen vertrouwen in het de gemeenteambtenaren, 8% niet in het college en 8% niet in de raad), maar als 13% geen vertrouwen in de raad heeft, klinkt niet best en hoe wil je dan de volgende verkiezingen in?

Daar valt dus nog veel te winnen, want een van de leidende principes wordt houding en gedrag, dat o.a. open en eerlijk moet zijn, duurzame relaties opbouwen met vertrouwen en continu leren en verbeteren etc. Dat betekent dat de gemeente (niet alleen de raad, vooral ambtenaren en college) niet vanuit een autoritaire houding de bewoners benadert, maar dat er geluisterd wordt en de argumenten van de bewoners meegenomen moeten worden. Dat betekent nogal wat. Er is verschil tussen luisteren en horen.

Cultuuromslag

Dus het beleidsvoorstel is mooi, maar staat of valt met de ontwikkeling en implementatie.

Dat is wel meegenomen in het beleid maar zal een cultuuromslag betekenen.

Cultuuromslagen zijn ongeveer de meest lastig planbare onderwerpen in organisaties, getuige deze cartoons van Fokke en Sukke.

Maak het werk leuk voor wijkplatformleden

Verder heb ik een belangrijk advies, dat niet zo duidelijk in het beleidsvoorstel staat: Maak het wijkplatformwerk vooral leuk voor bewoners.

Het is vrijwilligerswerk en veel bewoners zijn druk met werk, familie etc. en moeten het wijkplatformwerk in schaarse vrije tijd doen. En beste raadsleden, het kost hééél vééél tijd, als je het goed wilt doen. Bewoners doen dat niet als het niet leuk is en te weinig oplevert.

Teveel is participatie tot nu toe gegaan om wat het de gemeente oplevert, zodat het afgevinkt kon worden. Dat moet anders om bewoners te motiveren en te zorgen dat zij gemotiveerd blijven.

Wij hebben als wijkplatform met grote jaloezie gekeken naar de faciliteiten die het Burgerberaad gekregen heeft. De middelen en de ondersteuning die daarvoor beschikbaar zijn gesteld, vinden wij ongekend. En buiten proportie als je dat vergelijkt met wat de wijkplatforms krijgen.

De gemeente zal de wijkplatforms echt beter moeten faciliteren om gemotiveerde leden te krijgen en te houden.

Dat is enerzijds financieel, anderzijds gaat het om erkenning van de inzet.

Bedenk dat het heel lastig is om goede bewoners te motiveren om hun vrije tijd en hun kwaliteiten in te zetten.

Bedenk ook dat een wijkplatform organisch moet groeien.

Stel niet teveel regels aan vorm en invulling, laat dat over aan gemotiveerde bewoners.

Maar geef ze de ondersteuning die ze vragen. Schrijf niet voor, maar denk mee.

Financiën

Wijkplatform Overvecht komt echt niet rond van die € 5.300 die bovendien minutieus moet worden verantwoord. Over vertrouwen gesproken: wij gaan echt geen feest vieren van dat geld, ga er maar vanuit dat we die nodig hebben om onze dialoogavonden goed te organiseren. Niet in een schimmige achteraf locatie, maar in een zaal waar je met fatsoen bewoners kunt ontvangen en ze de consumpties aan kunt bieden die nodig zijn voor een hele avond vrije tijd van die bewoners.

En dan is het antwoord: wat je te kort komt kun je aanvragen bij het Initiatievenfonds. Nou, heeft u daar wel eens een aanvraag gedaan? Alle rompslomp die daarbij komt kijken en dan nog de rompslomp voor de verantwoording: jaar in jaar uit, want het is geen eenmalig probleem.

Verhoog de bijdrage en heb er vertrouwen in dat het goed besteed wordt. Geen gemakkelijke boodschap in deze tijd van bezuiniging.

Ontwikkeling en implementatie

Dus de leidraad bij de verdere ontwikkeling en implementatie wordt van belang.

Mooi dat dit onderwerp wordt van de HR-strategie en de FIT gesprekken met ambtenaren.

Ervan uitgaande dat de leidinggevendenden de eerste zijn die hierin getraind gaan worden.

Belangrijk daarbij is dat de gemeente niet op haar autoritaire stoel gaat zitten maar dat ze echt luisteren naar de bewoners en in gesprek gaan.

Er is een verschil tussen luisteren en horen. Horen is hier niet genoeg.

En dan nog een paar aandachtspunten bij die ontwikkeling en implementatie, die gaan over de Omgevingswet en de omgevingsvisies. Wij maken ons daar zorgen over. We zien in Overvecht wat de omgevingsvisie die nu ontwikkeld wordt met bewoners doet en de onrust die het veroorzaakt. Voor Overvecht Centrum loopt er een participatietraject dat Open Plan Proces heet. Veelomvattend, intensief en tijdrovend. Het is jammer dat dit niet toegepast is op de Omgevingsvisie, omdat bewoners er dan veel nadrukkelijker bij betrokken worden en veel persoonlijker benaderd, dan in het huidige traject.

Communicatie

Een ander punt is het bereik van bewoners.

Overvecht heeft een multiculturele bevolking.

Dat vraagt een andere benadering. Iets op een website plempen en dan denken dat je iedereen bereikt, is een illusie.

Inclusiviteit: voor en door iedereen, niemand uitsluiten: geef als gemeente het goede voorbeeld.

Een ander aandachtspunt bij de ontwikkeling en implementatie is het woordgebruik.

Natuurlijk worden alle woorden in bv. een wijkbericht zorgvuldig gewogen. Maar dat maakt de boodschap niet duidelijker voor bewoners.

Zeggen dat je een wijk mooier gaat maken, dat het *nóg* groener wordt dan het al is maar er niet bij zetten dat er buurten gesloopt kunnen worden en dat er een paar 70 m. hoge flats voor je deur gaan verschijnen, noemen wij verhullend taalgebruik.

Wees duidelijk over risico's van besluiten.

Benoem risico's in je communicatie. Neem het risico dat er onrust ontstaat, want dan heb je wel een basis voor gesprek en krijg je meer mensen dan met een wijkbericht vol verhullend taalgebruik. Laat te publiceren berichten eerst lezen door kritische bewoners. Weet je wel: die lastige usual suspects die je niet aan tafel wilt hebben, maar die je wel nodig hebt.

Wees duidelijk in je boodschap, gemeente.

Tot slot

Ik wil de raad graag adviseren de beleidsnota aan te nemen en vertrouwen te hebben in het ontwikkel- en implementatietraject dat bij Irene Willems en Eva Oosters in goede handen komt.